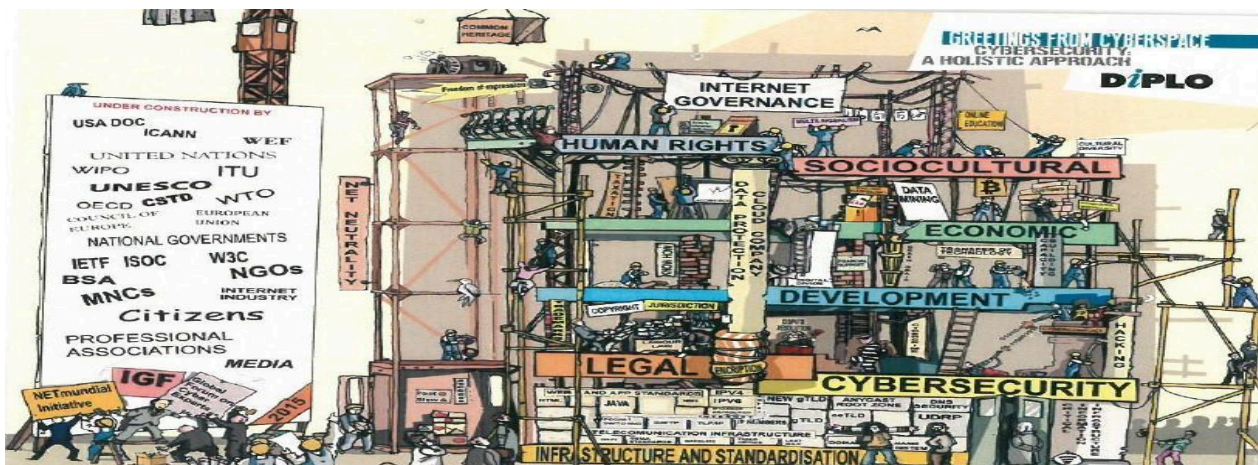

Интернет управление Поддръжане на интернет отворен, свободен и нефрагментиран

Управлението на интернет е тема за дебат от създаването си. Интернет не се управлява от централизиран субект, а по-скоро от децентрализирана смесица от заинтересовани страни, включително националните правителства, частния сектор, техническата общност и гражданското общество. Те работят заедно в различни органи за управление на интернет, като например Интернет корпорация за присвояване на имена и адреси (ICANN) и Работната група за интернет инженерство (IETF). Няколко специализирани агенции на ООН, специално Международен съюз за далекосъобщения /телекомуникации (ITU), също участват в управлението на интернет. ITU управлява ресурси, които са критични за безжичните услуги по целия свят.

Отдавна се спори дали правителствата трябва да имат централен роля в управлението на интернет или различните заинтересовани страни трябва да бъдат еднакво отговорни за формулирането на принципи, правила и процедури за интернет. ЕС е силен поддръжник на подхода на множеството заинтересовани страни към интернет управлението. Този подход включва възгледите на различните заинтересовани страни, включително правителства, фирми, технически общности и гражданско общество на равни начала. Не всички участници споделят този възглед, обаче. Китай и Русия конкретно вярват че държавите трябва имат по-голяма роля при решенията за съдържанието, операциите и нормите на интернет в техните граници. Китай е предложил да се промени дизайна на интернет протокола.

ЕС е силен защитник на отворен, свободен и нефрагментиран интернет който остава една децентрализирана мрежа от мрежи. Тази визия контрастира с повечето контролирани подходи на някои държави извън ЕС, които ограничават достъпа на своите граждани до определено интернет съдържание и наблюдават действията на гражданите си онлайн. Частните фирми може също да бъдат пречка към отворен и единен интернет, когато развиват собствени физически инфраструктура и протоколи.

Въведение

Интернет стана незаменима част от нашия живот, трансформирайки начина по който общуваме, провеждаме бизнес и придобиваме информация. Как интернет се управлява се обсъжда от създаването му [early days](#). Управлението на Интернет е постоянно развиващ се сложен процес, включващ както държави, така и недържавни участници.

Дори терминът „управление на интернет“ няма единна дефиниция. Различните участници виждат управлението на интернет от различни гледни точки. Например, специалистите по телекомуникации обикновено се фокусират повече върху физическата инфраструктура, компютърните специалисти повече върху техническите аспекти като имена на домейни, а политиците повече върху въпроси, които се отнасят

до техните електорати, такива като киберсигурност, свободно изразяване онлайн и защита на децата.

Едно от добре познатите определения [definitions](#) за интернет управление беше предложено по време на Световната среща на върха на ООН за информационното общество (WSIS) през 2005 г.¹ На тази среща управлението на интернет беше описано като „разработване и прилагане от правителствата, частния сектор и гражданското общество, в съответните им роли, на споделени принципи, норми, правила, процедури за вземане на решения и програми, които формират еволюцията и използването на Интернет“.

Ефикасното интернет управление е от решаващо значение за напредване на икономическия просперитет, безопасността, сигурността и демокрацията. Това изисква балансиране на конкуриращи се ценности и интереси като свобода на изразяване, демокрация, човешко достойнство, равенство, неприкосновеност на личния живот и сигурност, по които различните участващи в управлението на интернет имат различни възгледи.

Основни участници

Интернет се управлява от децентрализирана смесца на множество заинтересовани страни [multiple stakeholders](#) , като националните правителства, частния сектор, междуправителствени организации , организации с множество заинтересовани страни и гражданско общество. Същите участници често присъстват в различни форуми. Например, правителствата на страните от ЕС се занимават с интернет на широк спектър от места: във форуми с множество заинтересовани страни, в международни организации и на ЕС и национално ниво.

Организации на множество заинтересовани страни

Организациите на множество заинтересовани страни участват в управлението на интернет и са особено видими в регулирането на основните компоненти на интернет [инфраструктурата](#) , като системата за имена на домейни DNS и на интернет протокола. Държавите обикновено имат периферна роля в тези процеси. Например , в Интернет корпорацията за присвояване на имена и адреси (ICANN), държавите имат само консултативна роля, а в Интернет Инженеринг групата (IETF) те имат неформална роля. По-долу са дадени примери за тези организации .

Интернет корпорацията за присвояване на имена и адреси (ICANN)

ICANN е организация с нестопанска цел , създадена през 1998 г. от Министерството на търговията на САЩ за изпълнение функциите [на Internet Assigned Numbers Authority \(IANA\)](#) , т.е. да управлява, на общо ниво, основната интернет инфраструктура. ICANN помага да се координират, например, адресите на интернет протокола (IP)² и управлява Системата за имена на домейни (DNS).³ От 2016 г. ICANN е освободена от надзор от

¹ Световна среща на върха за информационното общество WSIS

WSIS е среща на върха, която Организацията на обединените нации (ООН) свика за разглеждане на различни въпроси, свързани с глобалното информационно общество. Целта на WSIS беше да се разработи обща визия и план за действие за това как да се изгради ориентирано към хората, приобщаващо и ориентирано към развитието информационно общество.

Първата фаза на срещата се проведе през 2003 г. в Женева, а втората фаза през 2005 г. в Тунис. Първата фаза приключи с приемането на Женевската декларация за принципите и Женевския план за действие. Втората фаза завърши с приемането на ангажимента от Тунис и Програмата от Тунис. По време на втората фаза на срещата участниците решиха да създадат Форум за управление на интернет.

Процесът на WSIS продължи след първоначалната двуфазна среща на високо равнище, включваща широк кръг от заинтересовани страни. Форумът на WSIS се провежда ежегодно и се организира от Международния съюз по телекомуникации (ITU) съвместно с няколко други организации на ООН. Форумът на WSIS обикновено раздава награди на проекти и инициативи, които са положили забележителни усилия за прилагане на резултатите от WSIS. Форумът WSIS 2024 се проведе на 27-31 май в Женева, Швейцария. По време на събитието се проведеха няколко семинара и политически сесии на високо ниво по различни теми, свързани с изкуствения интелект, метавселената и устойчивото развитие.Източници : [ITU](#) и [UN](#).

² [IP addresses](#) са уникални идентификатори (номера), присвоени на всеки компютър или устройство, свързано с интернет. Те позволяват на компютри и устройства да се локализират и идентифицират взаимно в мрежа.

³ DNS преобразува текстови имена на домейни в IP адреси (числа). Името на домейн идентифицира конкретен адрес в интернет, който принадлежи на юридическо лице като компания, организация, институция или физическо лице.

правителството на САЩ. ICANN гарантира, че домейн имената са уникални и съответстват на правилните IP адреси. Тя разпространява IP адреси към пет регионални интернет регистри, които на свой ред разпределят по-малки IP адресни блокове към доставчици на интернет услуги и други мрежови оператори. ICANN също има роля в системата на главния сървър,⁴ опериращ една от кореновите идентичности. Въпреки че ICANN е един от основните актьори в управлението на интернет, тя няма пряка власт над други въпроси, свързани с управлението на интернет, като киберсигурността, защита на неприкосновеността на личния живот, съдържание или намаляване на цифровото разделение. ICANN развива политика чрез търсене на консенсус в процеса с множество заинтересовани страни. Този процес включва голямо разнообразие на актьори навсякъде по света, такива като техническата общност, бизнеса, националните правителства, академичните среди и интернет потребителите. ICANN се управлява от борд на директорите, съставен от лидери от различни географски региони и сектори, като бизнес, академия и гражданското общество. ICANN има три поддържащи организации (SOs)⁵ и четири консултативни⁶ комисии, които получават съвети от заинтересованите страни, които не участват пряко в SOs.

Интернет общество (ISOC)

ISOC е организация с нестопанска цел, основана в 1992 г в САЩ, но то не е под надзора на САЩ, или която и да е друга държава. ISOC поддържа отворен, глобално свързан, сигурен и надежден интернет, и работи по редица по-широки въпроси за интернет управление като цифрова грамотност, достъп до интернет, безопасността онлайн и борбата срещу спирането на интернет; то е създадо инструмент, наречен калкулатор на нетни загуби за оценка на разходите за такива спирания. ISOC също осигурява компютърни мрежи за обучение в развиващи се страни, подкрепя работата на други органи и осигурява административна, и финансова подкрепа на техническия стандартизационен орган, работната група за интернет инженеринг IETF. ISOC е организирано на глобално и местно ниво. То е представено в повече от 100 държави по света и има национални клонове като ISOC Франция. То има индивидуални членове, организационни членове като Amazon, Mozilla, Google и интернет регистъра на Африка, и специални интереси и постоянни групи на теми като изкуствен интелект, достъпност, киберсигурност и онлайн безопасност. Дейностите на ISOC са управлявани от борд на попечители.

Работна група по интернет инженеринг (IETF)

IETF е частна техническа стандартизационна организация, основана през 1986 г в САЩ. Първоначално IETF беше поддържана от федералното правителство на САЩ, но от 1993 г няма връзки с него. IETF е отворен, кооперативен и консултативен орган, който включва широк кръг от заинтересовани страни, като мрежови дизайнери, оператори, доставчици и изследователи. IETF работи в работни групи, всяка от които се справя със специфичен аспект на интернет стандарти и технология. Решенията се вземат на база на груб консенсус, в смисъл, че разногласията се отбелязват, но нямат вето сила. Когато има значителна опозиция, няма „груб консенсус“. В IETF няма

Обикновено се състои от два или повече текстови сегмента, разделени с точки (напр. europa1.europa.eu).

⁴ The root server system се отнася до мрежа от основни DNS сървъри. Само основните DNS сървъри знаят информацията за имена на домейни от първо ниво (TLD) (например .org, .com, .be). Когато потребител се опита да достигне до уебсайт (като www.icann.org), заявката може първо да бъде насочена към основен DNS сървър, което помага да се насочи заявката към подходящия сървър (като .org сървъра, който единствен знае информацията за .org домейни и ще каже на потребителя да опита www.icann.org).

⁵ Address Supporting Organization, Country Code Name Supporting Organization and Generic Names Supporting Organization.

⁶ At-Large Advisory Committee, Governmental Advisory Committee, Root Server System Advisory Committee and Security and Stability Advisory Committee.

официално членство; всеки може да участва. IETF се развива и насърчава доброволна интернет стандартизация. Фокусът му е в протоколи, които позволяват на устройствата да се свързват с интернет и да комуникират едно с друго. Тя отговаря за основните интернет протоколи, като например оригиналният IP, който определя как да изпращате и получавате данни. IETF публикува своите стандарти като документи (RFC), които определят как работят интернет технологиите в детайли.

ISOC и IETF си сътрудничат тясно. Освен че осигурява административна и финансови поддръжка, ISOC назначава председателя на комисията по номинациите на IETF и насърчава другите да подкрепят разгръщането на IETF стандарти. IETF назначава попечители в ISOC борда на попечителите.

World Wide Web Consortium (W3C)

W3C е международна неправителствена организация, където членуват организации като частни компании и университети, персонал на пълен работен ден и широката общественост; те работят заедно за разработване на различни стандарти и протоколи за световната мрежа.⁷ W3C е основан в 1994 от изобретателя на световната мрежа (Tim Berners-Lee) в Масачузетския технологичен институт, лаборатория по компютърни науки, за да осигури дългосрочен растеж на интернет. W3C гарантира, че интернет е отворен, достъпен и безопасен, и не е под управление на която и да е държава. W3C работи чрез работни групи и групи по интереси. Неговите работни групи изготвят препоръки, технически доклади и примерен код, и са препоръки за различни технологии и пряко влияят върху това как уеб съдържанието е създадено и представено – например на HyperText Markup Language (HTML) и Cascading Style Sheets (CSS)⁸ както и насоки относно достъпността на уеб съдържанието. Групи по интереси на W3C събират информация, проучват нови идеи и обсъждат различни въпроси като сигурността на уеб плащанията, поверителността и медийните функции на мрежата.

Световна търговска организация (СТО)

СТО се занимава с правилата на търговия между държавите, включително търговията с ИТ продукти, телекомуникационни и компютърни услуги. Въпреки че СТО няма роля в техническите аспекти на управление на интернет, като например управление на имена на домейни, нейните дейности засягат цифровата икономика и търговията в интернет. Например, Общото споразумение на СТО относно търговията с услуги (GATS) определя принципите как държавите трябва да се отнасят към чуждестранните доставчици на услуги, включително тези, предоставящи интернет услуги. Накратко, забранява на държавите да дискриминират срещу продукти и услуги, идващи от друга държава-членка на СТО, въпреки възможни дерогации. Друго споразумение на СТО, свързано с търговията, Аспекти на правата за интелектуален собственост (TRIPS), постановява основни принципи за защита на интелектуалните права на собственост по свят, включително в интернет.

Обединени нации

Международен съюз за далекосъобщения (ITU)

ITU е специализирана агенция на ООН, отговаряща за информационните и комуникационни технологии (ИКТ) което улеснява международната свързаност в комуникационните/съобщителните мрежи. Той включва 194 държави членки и над 1000 компании, университети международни и регионални организации. ITU има

⁷ Световната мрежа е описана от W3C като „вселената от информация, достъпна в мрежата“ (уебсайтове или страници, до които потребителите имат достъп на своите компютри и други устройства през интернет).

⁸ Cascading Style Sheets (CSS) е механизъм за добавяне на стил (като шрифтове, цветове и интервал) към уеб документи.

множество роли в контекста на управлението на интернет:

- той управлява глобалния радиочестотен спектър и сателитни орбитални ресурси, които са критични за безжичните услуги по целия свят.
- проучвателни групи от ИТУ-секторът за стандартизация на телекомуникациите (ITU-T) развиват международни стандарти наречени ИТУ-Т препоръки с международни експерти . Има хиляди препоръки на ИТУ-Т в сила по теми като мрежа архитектура и сигурност, следващо поколение мрежи и интернет протоколи.
- той подпомага правителствата, особено правителства на развиващите се държави, със събиране и разпространение на данни за ИКТ .
- той работи за укрепване на глобалната киберсигурност чрез инициативи като Глобален Индекс на киберсигурността и Глобален Дневен ред за киберсигурност .
- неговият телекомуникационен сектор за развитие (ITU-D) помага за намаляване на цифровото разделение.

Световна организация за интелектуална собственост (СОИС) (WIPO)

СОИС е специализирана агенция на ООН, установена през 1967 г. за насърчаване и защита на интелектуален собственост навсякъде по света. СОИС участва в дебатите за управлението на интернет по въпроси, свързани със защита на авторско право в киберпространството. [WIPO Copyright Treaty](#) и [WIPO Performances and Phonogram Treaty](#) (посочени като интернет договори) установяват международни правила насочени за предотвратяване неоторизиран достъп към и използване на творчески дейности в цифровата среда.

Форум за Интернет управление (IGF).

По време на Срещата на върха на информационното общество през 2005 г., ООН реши да създаде IGF. IGF е форум на множество заинтересовани страни, който обединява представители на правителствата, индустрията, гражданското общество, академичните среди и техническата общност за обсъждане на равни начала на различни въпроси, свързани с интернет управлението. В IGF, заинтересованите страни са обсъдили например намаляване на цифровото разделение, управление на спама и защита на децата онлайн. IGF не е орган за вземане на решения, а форум за диалог и служи за споделяне на най-добри практики, за дискусии и влияние върху интернет управлението на регионално, национално и международно ниво. Той действа като интерфейс между различни организации и институции и помага за подобряване на наличността и достъпността на интернет в развиващите се държави.

Веднъж а годината, участниците се събират на глобален IGF, в който участва ЕС делегация (включително членове на европейския парламент). В миналото, европейското парламент е бил поддръжник на подновяване мандата на IGF, укрепване на ресурсите му и на модела на множество заинтересовани страни за управлението на интернет. На 15-19 Декември 2024 г., глобалният IGF се състоя в Саудитска Арабия и обсъди намирането на баланс между иновации и рискове в цифровото пространство и правата на човека и приобщаването в цифровата ера. В допълнение се състояха национални² и регионални IGFs¹⁰ през годината, включително, в Европа, европейският диалог за Интернет управление (EuroDIG). EuroDIG е платформа на множество заинтересовани страни , обединяваща европейски правителства, парламенти, организации , частен сектор и гражданско общество , техническата и академична общност. Той беше основан в 2008 г от група на заинтересованите страни, работеща в областта на управлението на интернет. Служи на европейските

⁹ Such as the Brazil IGF, Russia IGF, Hungary IGF and India IGF.

¹⁰Such as the African IGF, Arab IGF and Asia Pacific IGF.

заинтересовани страни да обменят своите мнения и добри практики по проблемите, които се обсъждат в световен мащаб на срещи на IGF и за идентифициране общи проблеми. Годишните конференции се провеждат в различни европейски градове. През 2015 година форумът EuroDIG се състоя в София.

Глобален цифров договор (GDC)

Организацията на обединените нации предложи в доклада на Генерален секретар на ООН Антонио Гутериш ' Нашият общ дневен ред ' ¹¹ да се споразумеят за глобална инициатива, наречена **Глобален цифров договор (GDC)**. GDC очертава глобално споделени принципи за отворено, свободно и сигурно цифрово бъдеще за всички. Световните лидери приеха GDC на 22 септември 2024 г като част от Пакта за бъдещето.

GDC адресира много теми, вариращи от цифровото разделение, уважаване на човешките права онлайн, подвеждащото съдържание и международното управление на изкуствения интелект. GDC акцентира, че **управлението на интернет „трябва да продължи да бъде глобално и с участието на множество заинтересовани страни, с пълното участие на правителствата , частния сектор, гражданското общество, международните организации, техническите и академични общности, и всички други съответстващи заинтересовани страни“**.

GDC също потвърждава подкрепата си за IGF, осигуряване по-разнообразно участие на правителствата и другите заинтересовани страни в този форум и за осигуряване на доброволно финансиране . Освен това GDC призовава въздържава от спиране на интернет и от мерки за ограничаване на достъпа до интернет, и гарантиране че всички ограничения отговарят на международните закон. Някои заинтересовани страни ¹² критикуват факта, че GDC е разработен в многостранен процес между държави, с малко участие на неправителствените заинтересовани страни. Други смятат, че доброволното финансиране на IGF е неефикасно, че това доброволно финансиране може да бъде непредсказуемо и варира от година на година.

EU призовава GDC да уважава човешките права, да насърчава поверителността и защитата на данните , да помага в борбата срещу манипулирането на информация и намеса, избягване на фрагментацията на интернет и подкрепя на подхода на множество заинтересовани страни към управлението на интернет.

Многостранният модел срещу модела на много заинтересовани страни за управление на интернет

Предпочитанията за многостранен модел срещу модел с множество заинтересовани страни за интернет управлението отдавна се обсъждат. Многостранният модел означава, че правителствата доминират глобалното управление на интернет, като се има предвид, че моделът на множество заинтересовани страни означава, че правителствата са просто един от актьорите, които решават как се управлява интернет. В многостранния модел държавите играят централна роля, а другите участници имат поддържаща роля. В модела с множество заинтересовани страни държавите , частният сектор, техническата общност и гражданското общество са еднакво отговорни за формулирането на принципи, правила и процедури за използването и развитието на интернет.

Поддръжниците на модела на множество заинтересовани страни твърдят, че този модел позволява по-широко представителство на интереси, отколкото правителствено представителство на конституенти. Той включва множество актьори като бизнеси,

¹¹ 'Our Common Agenda' , „Нашият общ дневен ред“ е доклад на Генералния секретар на ООН, в който той излага визия за бъдещето на глобалното сътрудничество.

¹²See an open letter sent to the United Nations on 1 July 2024 by a number of people involved in W3C, the IETF, ICANN and the ISOC.

академични среди, активисти и техническа общност заедно с правителствата. Освен това, подходът на много заинтересовани страни позволява достъп до повече експертиза, и помага да се развиват повече сложни и нюансирани концептуални подходи към управлението на интернет. Например подходът на множество заинтересовани страни активира по-нюансиран подход към интернет управление в продължаващия дебат относно неутралността на мрежата, принцип който се стреми да гарантира, че всички данни се третират еднакво в рамките на мрежата (нито забавено, нито с приоритет).

Критиците на модела с множество заинтересовани страни посочват, че процесите с множество заинтересовани страни могат да бъдат тромави и отнемат време, понякога години. В допълнение, поддържането на балансирано представителство на различни актьори е не винаги лесно, тъй като участието в множество форуми изисква значителни ресурси по отношение на време, пари и хора. На практика, големите глобални интернет компании и по-големите държави обикновено са по-добре представени, а гражданското общество по-слабо представено във форумите на много заинтересовани страни, въпреки че крайните решения се основават на консенсус. Това може да бъде предизвикателство за постигане на съгласуваност на политиките с подход, включващ множество заинтересовани страни поради големият брой участници с различни интереси и липса на централизиран координационен орган. Същият въпрос може да бъде обсъден в различни форуми от различни групи по интереси, които не непременно се координират техните решения в крайна сметка.

Докато държави като Китай, Русия и страните от Персийския залив са по-скоро в полза на многостранния модел, западните държави са привърженици като цяло на модела на множество заинтересовани страни. Например, САЩ е голям поддръжник на подхода на множество заинтересовани страни към управление на интернет, доказателство за което е преходът на функциите на IANA от орган под държавен контрол към общност от множество заинтересовани страни. Първоначално, IANA – орган под отговорност на Министерството на търговията на САЩ – беше отговорен за някои ключови елементи за функционирането на интернет¹³, но постепенно правителството на САЩ се съгласи да премести функциите на IANA към глобалната общност от много заинтересовани страни, по-специално към ICANN.

Китай спори, че държавите трябва да бъдат способни да решават за съдържанието, операциите и нормите на интернет в рамките на техните граници. В условията на интернет свобода, Китай се класира най-ниско в света (виж Свободата на мрежата 2024 доклад). Китай вярва че всяка държава трябва да има равен глас в администрирането на глобалния интернет и че зависи от държавите да балансират исконите на граждани с исконите на фирми, други държави и управляващи органи. В същото време, Китай активно участва в различни органи за управление на интернет като ICANN, IETF и ITU. Китайските делегации са обикновено сред на най-големите, но тяхното въздействие и ангажиране варира от един орган до друг. За пример, в IETF работните групи китайците са много активни. Huawei е втората най-активна компания в публикуване или съвместно публикуване на RFC документи в IETF.

По същия начин Русия предпочита многостранни споразумения, а не процеси с множество заинтересовани страни и по-силен мандат за ITU в областта на управлението на интернет. Руското правителство активно преработи своята интернет инфраструктура („RusNet“), за да ограничаване достъпа до конкретни уебсайтове, блокира платформи за съобщения и контролира интернет трафика на своя територия. Освен това Русия се стреми да намали зависимостта си от чужда интернет инфраструктура и технологии за по-голям контрол върху интернет в рамките на своите граници.

Действията на Китай и Русия биха могли да имат значителни последици за бъдещето на интернет. Фрагментацията на интернет в множество от неоперативни и прекъснати "

¹³ Например, управление на определени домейни от първо ниво

splinternets " може да попречи на свободния поток на идеи и информация, да създаде бариери между пазарите, бавна търговия и усложняване усилията за киберсигурност .

Опитите на Китай за преработка/ редизайн на интернет инфраструктурата

В последните години, китайски субекти, по- конкретно телеком гигантът Huawei, предложи да промени change начина по който глобалният интернет работи. През 2019 г. китайски делегати от Huawei, заедно с държавните компании China Unicom и China Telecom, и Министерството на промишлеността и информационните технологии съвместно предложиха на ITU-T среща нов стандарт за мрежова технология, наречен **нов IP**. Според Huawei, сегашният IP дизайн не е ефикасен достатъчно за да поддържа авангардни технологии като холографски комуникации или самоуправляващи се автомобили. Затова те предложиха промени, като IP адреси с променлива дължина IP¹⁴. Предложението беше отхвърлено, но китайските фирми и представители на правителството и академията след това представиха подобни идеи на различни форуми. Например, през 2022 г., китайското правителство и Huawei съвместно направиха на конференция на ITU за развитие на телекомуникациите ново предложение, наречено IPv6+. Критиците на това предложение твърдят, че IPv6+ е същото като нов IP, просто ребрандиран.

Китайските предложения предизвикаха смесени реакции от международната общност. Иран, Русия, Саудитска Арабия и някои африкански държави са подкрепили предложенията, докато западен държави като САЩ, Великобритания, ЕС и организации с нестопанска цел ¹⁵ имат изразени опасения за тях.

Някои западни коментатори, като Моник Тейлър, твърдят, че „новият IP на Huawei предлага централизирана архитектура / deeply coupled , която интегрира всички възможни функции и прехвърля контрола върху мрежата към държавите“. Е. Кампанела и др. обясниха, че новият IP ще „свързва устройства и ще споделя информация“ и ресурси в мрежите чрез централизиран контрол на данни. Те твърдят че, докато традиционният IP не е наясно със съдържанието или услугите които пренася, с новия IP, мрежовият оператор може да идентифицира подателя, приемника и съдържанието на споделената информация. Мрежовият оператор може също да спре разпространението на и достъпа до тази информация. Вземайки пощенските услуги като сравнение, прилагането на новия IP би означавало, че пощальонът може да отвори пликовете и да види какво има вътре и да реши дали да изпраща плика към неговия адресат или не.

Други коментатори са по- внимателни в коментарите на китайските предложения. Например Милтън Мюлер не характеризира новия IP като а стандарт, а като ориентирана към бъдещето бяла книга и казва че е невъзможно да се знае дали новият IP „ще направи глобалните комуникации повече или по-малко авторитарни “.

Ролята на Европейския съюз

С неговите ангажименти към уважение на човешкото достойнство, свобода, демокрация, равенство и върховенство на закона,¹⁶ Съюзът има уникална роля в интернет управлението, както в рамките на своите граници, така и инавън . ЕС има многократно повторям ангажимент за насърчаване развитието на единен, отворен, неутрален, свободен , сигурен и нефрагментиран интернет.¹⁷

¹⁴ Променливата дължина се отнася до характеристиката на префикси с различни размери в схемата за мрежово адресиране. Тя позволява по-ефективно използване на адресното пространство чрез присвояване на по-къси префикси на области с много крайни точки и по-дълги префикси на области с по-малко крайни точки.

¹⁵ Например, [Internet Society](#).

¹⁶ See Article 2 of the [Treaty on European Union](#).

¹⁷ Група на високо ниво за управление на интернет

От 2004 г. групата на високо ниво за управление на интернет, high-level group съставена от представители на държавите-членки на ЕС, академичните

Интернет е постоянно под заплаха. Някои държави (като споменатите по-горе примери Русия и Китай) са напреднали в развитието на затворена визия на интернет и ограничават достъпа на техните граждани до глобалното съдържание на интернет, чрез ограничаване достъпа към конкретни уебсайтове и услуги, блокиране платформи за съобщения, или директно контролиране на интернет трафика през тяхната територия.

Частните компании може също да бъдат пречка за единството и отвореността на интернет, когато изграждат собствена независима техническа инфраструктура (подводни кабели и центрове за данни) и разработват свои собствени протоколи. ЕС вярва, че управлението на интернет трябва да бъде защитено от политическа намеса и фундаменталните принципи като човешки права, свобода на изразяване и неприкосновеност на личния живот трябва да се уважават¹⁸. Това е отразено в договорите на ЕС, в няколко закона на ЕС, като Общия регламент за защита на данните и в Декларацията за бъдещето на Интернет която ЕС предложи заедно със САЩ и други международни партньори през 2022 г.

ЕС е твърд защитник на отворения интернет и вярва, че интернет трафикът трябва да се третира без дискриминация, блокиране, ограничаване на скоростта или приоритизиране. ЕС Регламентът за отворен интернет достъп забранява на доставчиците на интернет услуги блокиране или забавяне на специфични видове на интернет трафик, освен ако то е необходимо.¹⁹ Според Регламента, целият трафик трябва да бъде третиран еднакво и без дискриминация.

Въпреки че ЕС защитава интернет от политически намеса, той следва повече посреднически подход към интернет отколкото някои други държави като САЩ. С няколко наскоро приети регламенти, като [Digital Services Act](#) и [Digital Markets Act](#), ЕС се стреми да създаде по-безопасно цифрово пространство, където основните права на потребителите са защитени и предприятията могат да се конкурират на равни начала.

Подкрепа за подхода на множество заинтересовани страни

ЕС многократно се е ангажирал с подкрепа на подхода на множество заинтересовани страни към управлението на интернет и участва активно в различни срещи и форуми на международни организации, които обсъждат проблемите на управлението на интернет. ЕС също така работи с международни органи за определяне на стандарти, за да помогне за разработката на технически стандарти, които улесняват оперативната съвместимост и сигурността в глобалното киберпространство. Освен това, ЕС провежда двустранни и многостранни диалози с други държави и региони. Например в Съвета за търговия и технологии ЕС-САЩ, ЕС и САЩ обсъждат различни въпроси, свързани с управлението на интернет, като например изкуствения интелект и взаимно

среди, частния сектор и международни организации, помогна за координирането на подхода на ЕС във форумите за управление на интернет. Тя също така е подпомогна Европейската комисия при подготовката на различни инициативи и законодателни предложения (включително делегирани актове) в областта на управлението на интернет.

Групата на високо ниво помага за справяне с важни нови политически и технически разработки в интернет и наблюдава развитието и събитията в глобалното управление на интернет. Например по време на срещата през юни 2024 г. групата на високо ниво направи преглед на събития като NetMundial, форума WSIS+20 и правителствената среща на високо ниво на ICANN. Службата за външна дейност на ЕС (ЕСВД) също направи презентацията относно Глобалния цифров договор, като напомни на членовете на групата, че той предлага уникална възможност за ЕС да популяризира своите ценности и практики на глобално ниво.

Източник: Европейска комисия, Регистър на експертните групи на Комисията и други подобни субекти.

[Register of Commission expert groups and other similar entities](#)

¹⁸ As Peggy Vissers, First Secretary at the EU Delegation to the UN, said in 2023 on behalf of the EU and its Member States

¹⁹ Например, за да се запази целостта и сигурността на мрежата или да се предотврати претоварването на мрежата.

Източник:

[https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document/EPRS_BRI\(2024\)766272](https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document/EPRS_BRI(2024)766272)

координират позициите си в международните стандартизационни органи.

Европейският съвет счита, че лидерството на ЕС по глобалните цифрови въпроси следва да бъде засилено. Президент Урсула фон дер Лейен отбеляза в политически насоки за 2024-2029 г., че ЕС трябва да „признава законните опасения на партньорите по света“.

За да укрепи процесите на множество заинтересовани страни, Европейската комисия предложи в 2014 г., че такива процеси трябва да уважават поне три принципа:

Прозрачност: Всички заинтересовани страни трябва да имат достъп и информация за организационните процеси и процедури, съгласно които работи органът на множество заинтересовани страни.

Приобщаване и баланс: Всички страни трябва имат справедливи и достъпни възможности за участие в дискусии на всички ключови етапи от вземането на решения (включително чрез дистанционно участие).

Отговорност: Платформите на множество заинтересовани страни трябва редовно да дават отчет за техните дейности към заинтересованите страни или независимите надзорни органи и всяка страна трябва да може да търси обезщетение чрез ефикасни механизми за решаване на спорове.

Управлението на интернет е комплексна и многообразна дейност, изпълнявана от разнообразни актьори. Тези участниците включват национални правителства, частен сектор, гражданското общество и техническата общност и работят заедно на различни места, за да формират развитието и използването на интернет. Същите хора може да обсъждат същите въпроси на различни форуми и не винаги по координиран начин.

ЕС изигра роля от решаващо значение при популяризирането на отворен, свободен и нефрагментиран интернет, в полза на подхода на множество заинтересовани страни към управлението на интернет, където всички заинтересованите страни имат глас при вземането на решения. Този подход гарантира разнообразен диапазон от гледни точки, достъп до повече експертиза и по-нюансиран подход към управлението на интернет. САЩ също потвърди своята подкрепа за подхода на множество заинтересовани страни, чрез преместване на дискусии по различни въпроси на управлението на интернет от органите под държавен контрол към общността на множество заинтересовани страни.

Обаче не всички държави споделят визията на ЕС.

Държави като Русия и Китай предпочитат повече контролиран от държавата интернет с ограничения върху съдържанието и достъпа. Китай направи предложения за редизайн на глобалната интернет инфраструктура, които биха могли да трансформират отворения интернет в затворен интернет, където държавните доставчици на интернет услуги биха могли да упражняват контрол върху използването на интернет от гражданите. Тези различни подходи към интернет управлението са предизвикателство за бъдещето на интернет и изискват продължаващ диалог и сътрудничество. Ако ЕС иска да се запази интернет свободен, отворен и нефрагментиран, е важно да продължи да защитава своите ценности и да увеличава дипломатическите си усилия.

ЛИТЕРАТУРА

Nanni, R., [Rising China and Internet Governance](#), 2024.

['Splinternets': Addressing the renewed debate on internet fragmentation](#), STOA, European Parliament, June 2022.

Kurbalija, J., [An introduction to internet governance](#), 7th edition, 2016. Carr,

M., [Power plays in global internet governance](#), 2015.

БЕЛЕЖКИ